

og denne Omstændighed i Forbindelse med den danske Skibsfarts Udvidelse bewirkede snart en Mangel paa Søfolk, der blev følelig for de danske Rederier, som ved de gjældende Lovbestemmelser vare indskrænkede til at skaffe Besætninger til deres Skibe af danske Søindrullerede og Landværnepligtige med Interims-patent. For at fjerne de Banfeligheder, der i saa Henseende lagde sig veien for Koffardifarten, emanerede under 16de Juli 1855 en foreløbig Lov, hvorved det bestemtes, at Ud- og Afmonstringsbestyreren skulde, naar der paa det Sted i Kongeriget, hvorfra et dansk Skib udrededes, eller i Nærheden af samme, ikke fandtes det til Skibets Bemanding fornødne Antal Søindrullerede eller Landværnepligtige med Interims-Søpatent, meddele Skipperen Tilladelse til at forhyre fremmede Søfolk, forsaavidt det maatte gjøres fornødent for at faae det manglende Mandskab, dog at i ethvert Tilfælde, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet skulde bestaae af Personer, der vare hjemmehørende i det danske Monarki. Loven foiede derhos til, at denne Omstændighed skulde af Ud- og Afmonstringsbestyreren attesteres paa Skipperens Bemandingsliste og derefter gennem Udskrivningschefen indberettes til Justitsministeriet.

Efterat dernæst fornævnte foreløbige Lov var bleven forelagt den i August Maaned 1855 sammentraadte Rigsdag, vedtoges en Lov, hvorved der tilstodes danske Skibsførere Ud-gang til at forhyre fremmede Søfolk, med den Indskrænkning, at, foruden Skipperen og Styrmandene, Halvdelen af Skibsmandskabet skulde bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki, medens den Betingelse, som den foreløbige Lov fastsatte for at antage fremmede Søfolk, at der paa Udredningsstedet, eller i Nærheden af samme, ikke fandtes det fornødne Antal danske Søfolk, bortfaldt, og det paa Grund heraf heller ikke længere blev nødvendigt for Skipperen, saaledes som den foreløbige Lov bestemte, i hvert enkelt Tilfælde at indhente Udmonstringsbestyrerens Tilladelse til Forhyringen af Fremmede. Som Følge af denne Forandring bortfaldt ogsaa den fore-

løbige Lovs Bestemmelse om vedkommende Embedsmands Attestation paa Skipperens Bemandingsliste og Indberetning til Justitsministeriet. Den saaledes af Rigsdagen vedtagne Lov stadfæstedes af Kongen og udkom den 13de September 1855.

De nærværende Forhold antages imidlertid at gjøre det nødvendigt, ved en foreløbig Lov at søge snarest muligt ophævet den Indskrænkning, som nysnævnte Lov af 13de September 1855 gjør i Udgangen til at forhyre fremmede Søfolk ved Bestemmelsen om, at Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki. Medens der i Henhold til de aarlige Udskrivningslove, i Aarene 1856, 1857, 1858 og 1859 i Gjennemsnit kun er udfrevet af Monarkiet 704 Mand, og i 1860 af Kongeriget og Slesvig 701 Mand, have Loven af 8de December 1859 og den foreløbige Lov af 16de Januar d. A. anordnet en Udskrivning til Drlogstjeneste for Aaret 1861 af Kongeriget og Slesvig af 6,701 Mand, af hvilket Antal Kongerigets Andeel udgjør 5,689 Mand, alle henhørende til Hovedrullen eller Mandskabet fra 18 til 37 Aars Alderen; af de Udfrevne er alt indkaldt til Tjeneste de tre Fjerdedele. Da nu Mandskabet af Hovedrullen — til hvilken de fleste Søfarende maae antages at henhøre — ifølge de af Udskrivningscheferne meddeelte Oplysninger i forrige Aar udgjorde 18,229 Mand, er der utvivlsomt megen Grund til at befrygte, at den ovennævnte betydelige Udskrivning vil fremkalde stor Mangel paa danske Matroser i Koffardifarten, og det saameget mere som, hvad Grosferer-Societetets Comitee har bemærket i en af Samme afgiven Betænkning, et ikke ringe Antal af vore Søfolk fortiden ere forhyrede paa Skibe, der ere paa fjerne Reiser og i Fragtfart, hvorfra de ikke i lang Tid kunne ventes at hjemkomme. Hertil kommer, at de betydelige Søudrustninger, som fortiden finde Sted i Udlandet, paa mange Steder ville kunne bewirke Mangel paa Søfolk, og at dette atter kan foranledige mange Danske til at fare med fremmede Nationers Skibe. Un-